

fiat. Aquilone obscurius, atriusque? An propterea, quod Aquilo minus mare perturbat. Omne autē, quod tranquillius est, atrum esse videtur. 41 Quam ob causam Austri, cum leniter spirant, nequeant nubilare: cum intentē, nimirum queant? An quoniam cum leniter, frequentiam nubiu agere nequeant. Itaque breue fit, quod obduci nubibus possit: at verò vbi excreuerunt, multas depellunt: itaque amplius obnubilare videntur. 42 Cur Aquilo vt magnus incipit, ita paruus desistat. Auster contra, vt paruus incipit, ita magnus cessare solet? An quia nobis Aquilo in vicino est, auster longè abest. Alter igitur vbi primū exortus est, nos occupat: alter suo disperso principio vixote diu pertracto, exiguus ad nos primum deuenit: at finem alterius sentimus alterius minimè. itaque meritò alter imbecillus, cum cessat, est, (omnium nanque finis imbecillus est) alter validus. Finem enim istius, nihil præterea, sentimus. 43 Cur versarii, quā mare sinuatur, reflare solent: quā portecta, pansāque maria sunt, reflare non possint? An quoniam flatus in sinum interrumpens nihil distrahitur, imò magna parte vniuersus perfertur: at in dispersatis, portectisque abterranei: & protinus magis distrahūtur, & inter profuendū hac eadem re patiuntur: quoniā nihil obstitit, quo minus multas in partes proruant. Versarius enim nō nisi reflexus abterraneus est. 44 Cur dici solet,

Cum cessat Boreas, eūque Auster surgere cepit?

An quoniam Boreas, quod nos ei subditi sumus, parsque habitata terræ vergit ad Septentriones, intētus protinus accidit: quippe qui statim, cum ortus est, adest: Auster, quod ex longinquo ad nos deuenit, non primum, sed post intentior est. 45 Cur spirantibus Austriis homines grauiores, inualidioresque sese reddunt? An propterea quod humor corporis flatus eius calore tabescens, multus ex pauco redundat, atque humor grauis leui ex spiritu consistit: quas ob res vires hominis debilitari necesse est. 46 Cur spirantibus Aquilonibus cibi auidiores sumus, quā Austriis? An propterea quod Aquilones frigidiores sunt. 47 Cur Auster oris terræ Ægypti nō afflat, nec interius iter diei, ac noctis: super Memphim verò vel iter diei, ac noctis ingignous spirat: nec verò occasum versus iter duūm dierū, totidēque noctiū adit,

A νεῦ τῆ δὲ βορέε ζεφωδηςῆ ὅπ ὁ βορέας ἦτον ἢ θαλάπην τὰ ἀπεί; τὸ δὲ ἀτακτικῆσθην ἀπαι, μέλαν φαίνεται. μ Διὰ τί οἱ τότοι μικρὰ ὑψπνεόντες οὐ πειδον ὅπνεψιν ἦτοι σπιπέφειαι? μεγάλοι δὲ ζφύομοιοι, ὅπνεφροσι; ἢ δίοτι μικροὶ ὑψπνεόντες, οὐ δύνασται πολλα νέφη ποιεῖν, ἀλίθον οὐ τόπον κερτίχοσι. ὅταν δὲ μεγάλοι γίνονται, πολλα ἀπιδουσι: δι ὁ δοκοσι μέλλον ὅπνεψειν.

B μα διὰ τί ὁ ὑψπ βορέας ἀρχῆ ὑψπ, μέγας λήγων δὲ, μικροῦ δὲ νότος, ἀρχῆ ὑψπ, μικροῦ λήγων δὲ, μέγας; ἢ ὅπ ὁ ὑψπ βορέας, ἐγτίς ἡμῶν ὁ δὲ νότος, πόρροι; ὁ ὑψπ οὐ, ὅταν ἀρῆσται, διδύς παρ ἡμῶν τῆ δὲ, ἀπὸ διὰ πολλῶ ζέθου, ἢ ἀρχῆ διαρριδαι, υται, κη πωρὸς ἡμῶν μικρὸν ἀπικεῖ? αὐτίς τὸ πωρῶτον τῆ δὲ τελευτῆ τῆ ὑψπ, ἀπιδανόμεδα, τῆ ἴ, ὅλως ἐκ ἀπιδανόμεδα. ὡς τε εἰκτως ὁ ὑψπ, ἀδενίς, παυόμεσθ (ἀδενίς γδ ἢ τελευτῆ πᾶντων) ὁ δὲ, οὐ. τῆς γδ τελευτῆ: κηπέ ἀπιδανόμεδα αὐτῶ. μβ Διὰ τί οὐ ὑψπ κολοποι εἰσι, ἔσπται γίνονται; οὐ δὲ αἰαππῆ ἀμῆα πελασθ, οὐ γίνονται; ἢ δίοτι εἰς ὑψπ τῶν κολοποι: ρέον οὐ διασπᾶται τὸ πνεῦμα μέλλον, ἀλλ' ἀπρόον ὅππ πολὺ φέρεται; ἐν δὲ τοῖς αἰαππῆ ἀμῆοις, ἐξ ἀρχῆς τε ἀπορῶσαι διδύς διασπᾶνται μέλλον: κη ὅταν ρέαστ, ταυτὸ τὰ χοισι, διὰ τί πολλα κῆ ἐξείνη ὀρμηῶσαι; ἐστὶ γδ ἢ ἔσπται δόσπ, ὅ αἰαππῆσσι. μγ Διὰ τί λέγεται, Ἀρχῆ ὑψπ το νότου κη λήγοντος βορέας; ἢ δίοτι ὁ ὑψπ βορέας, διὰ τὸ ὑπέμειν ἡμῶς αὐτῶ, κη ἔππ τῶν οἰκισσι πωρὸς ἀρκτον, διδύς: μέγα πνεῖσ ἀμῆα γδ ἀρῆσται κη πᾶρσι. δι ὁ παυόμεσθ, ἢ δὲ πνεῖ. [τότε γδ ἀδενίς πνεῖ.] ὁ δὲ

E νότος, διὰ τὸ πόρρωθεν, ὕσθρον μείζων ἀφικεῖται. μδ Διὰ τί ἐν τοῖς νοπιοις βαρύτερον ἔχουσι κη ἀσπυατώπρον οἱ ἀπδρασοι; ἢ δίοτι ἐξ ἀλίθου πηλὸ ὑψπ γίνονται, διαππῆ ὑψπ δὲ τῶν ἀλίθων, κη ἐκ πῶδῆματος καύφου ὑψπ βαρῦ. ἔπτα ἢ δυνάμεις ἀτονεῖ; με Διὰ τί ἐν τοῖς βορείοις βαρπικώτεροι; ἢ ἐν τοῖς νοπιοις; ἢ δίοτι ψυχρῶτερα τὰ βορέα; μς Διὰ τί ὁ νότος οὐ πνεῖ κη αὐτῶ τῶν ἀίθρων τὸ πωρὸς θαλάπην, οὐδ' ὅσον ἡμῶν δρόμον κη νυκτός; τα δὲ ὑψπ Μέφωας κη δόσπροντ δρόμον ἡμῶν κη νυκτός, λαμπρός; κη πωρὸς ἔσπται οὐ πνεῖ, ὅσον δύο ἡμερῶν κη νυκτῶν δρόμον

τα δὲ

μὲν ἡμέρας κη νυκτός, λαμπρός; κη πωρὸς ἔσπται οὐ πνεῖ, ὅσον δύο ἡμερῶν κη νυκτῶν δρόμον